

Dne 2. srpna 2018 v českobudějovické katedrále bylo uděleno diecézní vyznamenání naší dlouholeté farnici paní Emmě Marxové

Emma Marxová (1937) pochází ze šumavské farnosti Zvonková, kde jako malé dítě také osobně poznala P. Unzeitiga, dnes již blahoslaveného, známého mučedníka nacismu z koncentračního tábora Dachau. Jakožto německá rodina, byla po válce vystěhována do severozápadních Čech na Jáchymovsko. Vedena od mládí ke zbožnosti a k práci, ihned se zapojila do potřebných prací kolem kostela, naučila se česky a zpívala ve chrámovém sboru ve Vejprtech. Na toto období vzpomíná nejraději. Pracovala nejprve jako šička v tamní textilce a když se v 50. letech celá rodina opět vrátila na Šumavu, krátce pracovala v nemocnici a poté v Jihočeských papírnách ve Větřní. I zde se zapojila aktivně do života farnosti a od roku 1987 se pečlivě stará o farní kostel. V roce 1995 stála u zrodu Česko-německého spolku při kostele sv. Jana Nepomuckého ve Větřní, s jehož pomocí se podařilo realizovat generální opravu celého kostela. Krom toho se již dlouhá léta stará i o další kostely v českokrumlovském vikariátu: Zátoň, Slavkov, Svéráz a Zvonková. Spolupracuje s krajským sdružením „Glaube und Heimat“ a s Česko-německým spolkem sv. Jana Křtitele. Blahodárně tak působí, vždy v tichosti a skromnosti, při prohlubování a upevňování dobrých vztahů mezi Čechy a Němci.

Radost z diecézního ocenění neskrývala ani paní **Emma Marxová**. „*Nečekala jsem to! Byla jsem požádána o životopis, údajně do farní kroniky. Odevzdat jsem ho musela do druhého dne a tak jsem ho napsala přes noc, ráno mne totiž čekala výzdoba kostela. Následovalo pozvání na slavnost do katedrály,*“ vysvětlila.

Žena, která v životě zrovna neoplývala zdravím a zažila mnohé, vděčí za vše, podle svých slov, Boží přízni. „*Děkovat můžu Pánu Bohu, vždycky jsem se ze všeho dostala. Měla jsem štěstí i na lidi kolem mne, vždycky se za mne modlili.*“ Povinnosti při údržbě a výzdobě kostelů čekají na Emmu Marxovou i nadále. „*Ostatní mi pomáhají a snad to také dělají s láskou, jako já. Nejraději pracuji ve Větřní, kde bydlím a ve farnosti Zvonková, kde jsem se narodila. To je moje láska.*“

Zdroj: Biskupství českobudějovické, autor a fotograf: Miroslav Bína.